

ROMANA

Széles a világ
– nagy a szerelem

Maureen Child

Bonyodalom a kastélyban

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Maureen Child, 2015 – HarperCollins Magyarország Kft., 2019

A ROMANA 666. eredeti címe: *Having Her Boss's Baby* (Harlequin Desire)

• *Magyarra fordította:* Harcsa Henrietta

Nyomtatásban megjelent a ROMANA 666. számában, 2019

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-448-716-6

• *Kép:* Shutterstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a HarperCollins Magyarország Kft., 2019

• *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1122 Budapest, Városmajor u. 11.

• *Felelős kiadó:* dr. Bayer József

• *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix

• *Telefon:* +36-1-488-5569; *e-mail-cím:* harpercollins@harpercollins.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.harpercollins.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

1. FEJEZET

Brady Finn nagyon elégedett volt az életével. A cége, a Celtic Knot Games legújabb projektje mégis komoly fejfájást okozott neki. A társai, két testvér, akik egyébként csak ritkán voltak egy véleményen, szövetkeztek ellene, és leszavazták.

Brady elfogadta a döntést abban a tudatban, hogy a Ryan testvérekkel ápolt barátságának köszönhetően kellemes életét. Még az egyetemen találkoztak, ott alapították meg a cégüket, és ott fejlesztették az első számítógépes játékukat. Tele voltak idealizmussal, álmokkal és fiatalos arroganciával. A *Fate Castle*, vagyis *A Végzet Kastélya* egy régi ír legendán alapult, és olyan kelendőnek bizonyult, hogy a következő játékuk fejlesztését abból finanszírozhatták. Mára a Celtic Knot a piacvezetők közé tartozott a számítógépes játékok előállításán terén, ezenfelül pedig képregényeket és táblajátékokat is készítettek.

Egy szálloda megvásárlásával viszont a három férfi hirtelen teljesen ismeretlen terepen találta magát. Egy bélyegen is elfért volna ugyanis a vendéglátással kapcsolatos tudásuk.

Sorshúzással döntötték el, kinek jusson a megtisztelő feladat, hogy a lepukkant szállodát álomvilággá varázsolja, és Brady húzta a rövidebbet. Elhatározta, hogy megbirkózik a kihívással. Számára más szóba sem jöhetett.

A Celtic Knot a semmiből jött létre, ma már viszont a kaliforniai Long Beachben, az Ocean Boulevardon volt az irodájuk egy viktoriánus villában. Itt jó volt dolgozni. Fesztelen légkör uralkodott, a munkatársak motiváltak és hatékonyak voltak. Egy modern, acélból és üvegből készült irodaház sem Bradynek, sem pedig a Ryan testvéreknek nem lett volna igényére. Inkább fogták a régi épületet, amelyben bőven volt hely, és átépítették az igényeiknek megfelelően, így a munkakörnyezet minden volt, csak nem steril.

A ház előtt állva látni lehetett a partot, a dolgozók pedig szívesen töltötték a szüneteiket a mögötte elterülő kertben. Egyfajta második otthonként tekintettek a munkahelyükre. Brady számára viszont a villa jelentette az otthont, a benne dolgozók pedig az egyetlen családot, amelyet valaha ismert.

– Jók az új játék tervei – állapította meg Mike Ryan.

– Úgy véled? – Az öccse, Sean kézbe vette az egyiket a tárgyalóasztalon kiterített rajzok közül.

– Peternek három hónapja volt a képes forgatókönyvre, erre mit küldött nekünk? Szerintetek a Haláltündér ijesztő? Úgy néz ki, mint egy kiéhezett szörfös, nem pedig úgy, mint a halál szolgája.

Mike addig lapozott a rajzok között, amíg meg nem találta, amit keresett. A középkorias hatást keltő vadászra mutatott.

– Ez viszont szuper. A Haláltündért is meg fogja oldani, mint mindig, az utolsó pillanatban.

– Éppen ez a probléma – szólt közbe Brady. – Peter mindig mindennel az utolsó pillanatban készül el. Mióta nálunk dolgozik, még egyetlen leadási határidőt sem tartott be. – Brady felkapta a csészéjét, és kortyolt egyet a langyos kávéból.

– Ez igaz – helyeselt Sean. – Pedig számtalan lehetőséget adtunk neki, hogy bizonyítson. De ő egyikkel sem élt. Éppen ezért szívesen tennék egy próbát Jenny Marshall-lal. Bízunk rá a képes forgatókönyvet!

– Marshallra? – Mike úgy tett, mintha nem tudná, kiről van szó.

– Ismered – mondta neki Brady. – Hat hónapja dolgozik nálunk grafikusként. Ő készítette a *Forest Run* hátterét. Tehetséges, és megérdemel egy esélyt.

– Készen áll egy vezetői pozícióra?

Sean válaszolni készült, de Brady egy intéssel leállította, hogy elkerülhessen egy újabb parttalan vitát a testvérek között.

– Meggyőződésem, hogy igen. Mielőtt azonban végleges döntést hoznánk, beszéljek Peterrel. Az utolsó leadási határidő a számára a holnapi nap. Amennyiben nem tartja be, vége a dalnak! Rendben?

– Teljesen. – Sean bólintott, és komoran végigmérte a bátyját.

– Rendben. – Mike kényelmesen hátradőlt a székében, és feltette a lábát a tárgyalóasztalra. –
Következő téma: mikor érkezik meg a vendégünk Írországból?

A testvérek Bradyre emelték a tekintetüket. Bradyhez hasonlóan nekik is fekete hajuk volt, kék szemük, és magasak voltak. Brady szerette őket, annak ellenére, hogy gyakran az őrületbe kergették.

– Egy óra múlva száll le a gépe.

– Nem lett volna jobb, ha inkább te mész Írországba, hogy személyesen vehesd szemügyre a kastélyt?

– Túl sok dolgom van most egy európai úthoz. Különben is, láttuk a háromszázhatvan fokos videókat az épületről.

– Igaz – hagyta helyben Mike elégedett vigyorral. – Tökéletes lesz Fate Castle-ként.

Az ír kastélyt a *Fate Castle* nevű számítógépes játék mintájára fényűző és modern álomvilággá szerették volna átalakítani, hogy a vendégek úgy érezhessék, ők is részesei a cselekménynek. Brady ugyan látta ebben a lehetőséget, ennek ellenére nem volt meggyőződve arról, hogy jó ötlet beszállni a szállodabizniszbe. Amikor viszont a legutóbbi rajongói találkozón bemutatták a résztvevőknek az új projektjüket, a reakció nem maradt el. A rajongók teljesen magukon kívül voltak az örömtől, hogy a sötét és veszélyes fantáziavilágot, amit úgy szerettek, hamarosan a valóságban is felkereshetik.

– Hogy hívják a lányt? – kérdezte Sean.

– Ms. Donovan – felelte Brady. – A keresztneve A-I-N-E. Fogalmam sincs, hogy kell kiejteni.

– Bizonyára kelta név. – Sean felállt, és összeszedte a rajzokat, amiket a megbeszélésre magával hozott.

– Hm. – Brady kinyitotta a szállodával kapcsolatos dossziét. – Három éve ő ott az igazgató, és szemmel láthatólag jól végzi a munkáját, bár az elmúlt években voltak veszteségek is. Idegenforgalmi főiskolát végzett, huszonnyolc éves, és az egyik vendégházban él az anyjával, valamint az öccsével a birtokon.

– Már majdnem harmincéves, és még az anyjával lakik? – Sean a fejét csóválta. – Van róla fénykép?

– Igen. – Brady elővette a dossziéból, és átnyújtotta. Az ír lány elég jelentéktelennek tűnt, ami Brady számára tökéletesen meg is felelt. Imádta a nőket, de nem akart viszonyt kezdeni egy alkalmazottal. Soha. Különben is, szeretett teljesen a munkára összpontosítani. Sokkal kielégítőbbnek találta, ha a cégvezetéssel járó kiszámíthatatlan eseményekkel foglalkozhatott, mint hogy egy nővel kelljen vesződni. A nők ugyanis mindig többet vártak tőle, mint amennyit hajlandó volt adni nekik.

– Elég... szimpatikusnak látszik – jegyezte meg Sean.

Szánalmas kísérlet volt ez a kedvességre, Brady megvetően fel is horkant. A képen az ír lány feszesen hátrafésülte a haját. A hatalmas, sötét keretes szemüvegtől óriásinak tűnt zöld szeme, és a szemérmesen begombolt fekete blúz szörnyen sápasztotta. Valami rejtélyes oknál fogva Brady mégis úgy érezte, hogy meg kell védenie.

– Ő a szálloda igazgatója, nem valami modell.

– Hadd nézzem! – szólalt meg Mike. Átvette a fényképet, és Brady felé fordult. – Igazán... csinos. Brady megcsóválta a fejét, elvette tőle a képet, majd visszarakta a dossziéba.

– A lényeg, hogy jó munkát végezzen. És a beszámolók alapján ez is a helyzet.

– Elmondad már neki, mit tervezünk?

– Az innen a távolból túl bonyolult lett volna, és a tervek különben is csak most készültek el.

Egy hónap múlva akartak nekilátni a nagyszabású átépítési munkálatoknak. Eljött az ideje, hogy tájékoztassák Aine Donovant a terveikről.

– Az ír témát ezzel befejezettnek tekinthetjük? Mert akkor lenne itt még valami – jelentette be Sean. – Egy játékgyár szeretné piacra dobni a karaktereinket.

– Játékgyár? – Mike megvetően felhorkant. – Ez nem passzol az imázsunkba.

– Igaz. Mi inkább a tinédzsereket és az idősebb korcsoportokat célozzuk meg – bólintott Brady.

– Gyűjtői kiadásokra gondoljatok! – Sean elvigyorodott, amikor Brady és Mike szeme a döbbenettől elkerekedett.

– Ez már jobban hangzik – szólalt meg Brady. – Még a forgalmunkat is megnövelhetné.

– Szerezz számokat! – javasolta Mike. – Amint pontosabb elképzelésünk van a licenszszerződésről, visszatérünk a témára.

– Meglesz! – Sean felállt, és Bradyre nézett. – Kimész a lányért a reptérre?

Brady szintén felállt, és a hóna alá csapta a dossziét.

– Küldtem érte egy kocsit, ami közvetlenül a szállodába viszi majd.

– Milyen személyes – gúnyolódott Sean.

– Ez nem egy randi – fortyant fel Brady. – Hiszen dolgozni jött.

– A Seaview-ban lesz a szállása? – kérdezte Mike.

– Igen. – A Celtic Knot egy lakosztályt tartott fenn a látogatói számára abban a sétatávolságra lévő szállodában, amelynek a penthouse lakosztályában Brady lakott. – Ma délután ott találkozok vele, holnap pedig megmutatjuk neki az átépítéssel kapcsolatos elképzeléseinket.

– Szia, anya! Megérkeztem. Gyönyörű ez a hely!

– Aine?

Az álomittas hanghullatán a lánybűntudatosan összerezett. A lakosztálya erkélyén állt, magasan a Csendes-óceán kék hullámai fölött, és teljesen megfeledkezett az időeltolódásról Kalifornia és Írország között. Long Beachben délután négy óra volt, meleg és napsütés, Mayo megyében viszont... éjfél.

Aine-nak igazából hullafáradtnak kellett volna lennie, de olyan sok új benyomás érte, és annyira tartott a találkozájától Brady Finn-nel, hogy tökéletesen éber volt.

Mit akarhat egy számítógépes játékokra specializálódott szakember kezdeni egy több száz éves kastéllyal Írországban, egy aprócska falu közelében? Már néhány hónapja ő volt a Butler-kastély tulajdonosa, de mit tudott a történelméről és a hagyományairól? Vagy arról, hogy mit jelent a közeli falu számára, ahol Aine barátai éltek? Semmit. A lány ezen változtatni akart, még mielőtt Brady Finn mindenféle átalakításokba fogott volna.

– Szerencsésen megérkeztél?

– Igen. Sajnálom, anya. Teljesen megfeledkeztem arról, hogy...

– Semmi baj. – A hang a vonal másik végén egyre jobban kitisztult. – Örülök a hívásodnak. Jó volt a repülés?

– Nagyon. – Aine korábban még sosem repült magángépen. – Olyan volt, mintha egy fényűző nappaliban ülnék, kanapéval és asztalokkal. Minden tele volt virágokkal, még a mosdóba is raktak. Volt igazi meleg étel, pezsgővel és frissen sült aprósüteménnyel. Bármeddig képes lettem volna így repdesni.

Ez nem is volt hazugság, főleg mivel a leszállás után várt rá a találkozás a férfival, akinek hatalmában állt tönkretenni nemcsak az ő, hanem oly sok más ember életét is.

Miért tenné? – próbált lelket önteni magába. A szálloda bezárása nem lenne jó döntés, még akkor sem, ha a bevétel évek óta nem a várakozásoknak megfelelően alakult. Aine-nak számos ötlete volt arra, hogyan lehetne ezen változtatni, a korábbi tulajdonos ezekről azonban hallani sem akart. Remélhetőleg az új másként gondolkozik majd.

Eddig mindenesetre még nem sikerült kiismernie a férfit. Mert egyfelől magángépet küldött érte, másfelől viszont nem ment ki elé a reptérre, hanem csupán egy limuzint küldött sofőrrel. Egy olyan lakosztályban szállásolta el, amely nagyobb volt, mint annak a háznak a földszintje, amelyben a családjával élt, mégsem üdvözölte személyesen. Vajon a rendkívül gazdag emberek mindig ilyen ellentmondásosan viselkednek?

– Jól hangzik. És most? – érdeklődött az anyja. – Már a szállodában vagy?

– Igen. – Aine élvezettel szívta magába a fűszeres levegőt. – Éppen a szobám erkélyén állok, amely az óceánra néz, süt a nap, és csodálatos meleg van. Nem úgy, mint otthon.

– Igen, itt egész nap esik, sőt néha még éjszaka is. Hamarosan találkozol a kastély új urával?

– Igen. – Aine gyomra összeszorult, ő pedig rászorította a kezét, hogy próbálja kissé megnyugtatni magát, mindhiába. – Ötkor idejön. – Aine bosszúsan megcsóválta a fejét. A férfi nemcsak arra nem vette a fáradságot, hogy kimenjen elé a reptérre, a szállodában sem üdvözölte személyesen. Talán

így próbálja a tudomására hozni, hogy ki a főnök? Hogy a jövőben ő hozza a döntéseket? Bárhogyan legyen is, Aine arról mindenképpen gondoskodni akart, hogy meghallgassa.

– Türelmesnek kell lenned. Nem szabad azonnal letámadnod az ötleteiddel – figyelmeztette az anyja.

Aine-nak a türelem nem tartozott az erősségei közé. Nehezebbre esett a várakozás. Amikor a kastély eladása után hónapokig semmilyen információt nem kapott arról, hogyan tovább, az csaknem az őrületbe kergette. Válaszokra volt szüksége, tudnia kellett, mit tervez az új tulajdonos a Butler-kastéllyal. Méghozzá mihamarabb.

– Hagyom, hogy elmondja a mondókáját. – Még ezt az ígéretet is nehezen lesz képes betartani. Pedig nagyon fontos volt, hogy az új tulajdonosnak jó legyen a hangulata. A családja és a falu összes lakója a kastélyból és a vendégeiből élt. Mindenki aggódott, mi lesz ezután.

Aine már három éve igazgatta a szállodát, és valósággal könyörögni kellett az előző tulajdonosnak minden egyes szögért és minden vödör festékért. Vajon az új hogyan fog viszonyulni ezekhez a kérdésekhez?

Ez a kaliforniai út kibillentette Aine-t az egyensúlyából. Sokkal jobban tudta volna kezelni a helyzetet, ha Brady Finn utazott volna Írországba. Ebben az idegen környezetben úgy érezte, lábujjhegyen kell járnia, és meg kell győznie az új tulajdonost arról, hogy felelős azért, amit megvásárolt.

– Azt fogod tenni, ami a legjobb – szólalt meg ekkor az anyja.

Mindenki, akit csak ismert és szeretett, számított Aine-ra. Az anyja, az öccse, az egész falu. Nem hagyhatta őket cserben.

– Úgy lesz. Most menj aludni, anya! Holnap egy kedvezőbb időpontban majd újra jelentkezek.

Aine visszatért a lakosztályába, hogy felfrissítse magát. Amikor azonban új főnöke nem bukkant fel a megbeszéltek szerint ötkor, nagyon mérges lett. Talán annyira jelentéktelen a számára, hogy eszébe sem jut tájékoztatni a késéséről?

Percekkel ezután megcsörrent a telefon.

– Ms. Donovan, megérkezett a sofőr, hogy a Celtic Knotba vigye.

– A sofőr?

– Mr. Finnt feltartották, ezért küldött valakit, hogy elvigyék magát hozzá.

Aine vöröset látott a dühtől, hiszen a férfi úgy rendelte őt magához, mint valami nemes a szolgálólányát. Bizonyára lóg egy bársonyszínőr az irodájában, amit elég csak megrántania, hogy az alárendeltjei besuessenek, és a szeméből olvassák ki a kívánságait, gondolta a lány mogorván.

– Ms. Donovan.

– Elnézést! Kérem, mondja meg a sofőrnek, hogy azonnal megyek.

Aine letette a kagylót, és vetett egy pillantást a tükörbe. Dühtől vöröslött az arca, de amúgy megfelelőnek találta a megjelenését. Vett egy mély lélegzetet, majd elindult a találkozóra a férfival, aki kedve szerint ugráltatta a beosztottjait. Megfogadta, hogy uralkodni fog heves természetén, de tudta, hogy ez nem lesz egyszerű.